

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 124044/2019

V Olomouci dne 2. prosince 2019

Sp. zn.: KÚOK/110041/2019/OSR/7787

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Marek Macháček

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 5

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje bylo dne 18. 10. 2018 Magistrátem města Olomouce, Odborem stavebním, oddělením územně správním (dále také „MM Olomouce“), předloženo odvolání ze dne 31. 7. 2019, které podala OLMA a.s., IČ 47675730, se sídlem Pavelkova 597/18, 779 00 Olomouc (dále jen „odvolatelka“), které bylo doručeno na MM Olomouce dne 2. 8. 2019 a to proti rozhodnutí č. 55/2019 MM Olomouce ze dne 15. 7. 2019, č. j. SMOL/186369/2019/OS/US/Sol, spis. zn. S-SMOL/303203/2018/OS, kterým MM Olomouce umístil stavbu s názvem „*Olomouc, Hamerská, Ložiska VILIM – kNV*“ na pozemcích parc. č. 1904/1, parc. č. 1904/26, parc. č. 1904/63, parc. č. 1904/82, parc. č. 1907/7a parc. č. 1907/8, vše v k. ú. Holice u Olomouce, kdy žadatelem o územní rozhodnutí na základě žádosti ze dne 12. 12. 2018 je ČEZ Distribuce, a. s., IČ 24729035, Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2, v zastoupení Profiprojekt s.r.o., IČ. 27779319, Collo-louky 126, Místek, 738 01 Frýdek-Místek.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 89 odst. 1 a ust. § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl ve shora uvedené věci takto:

odvolání odvolatelky proti rozhodnutí MM Olomouce ze dne 15. 7. 2019, č. j. SMOL/186369/2019/OS/US/Sol, spis. zn. S-SMOL/303203/2018/OS, se podle § 90 odst. 5, věta první, správního řádu,

z a m í á

a odvoláním napadené rozhodnutí MM Olomouce se potvrzuje.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

- ČEZ Distribuce, a. s., IČ. 24729035, Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2.

Odůvodnění

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, (dále jen „odvolací orgán“) zjistil z předložených podkladů následující podstatné skutečnosti.

Dne 12. 12. 2018 podala žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby s názvem „Olomouc, Hamerská, Ložiska VILIM – kNV“ společnost ČEZ Distribuce, a. s., IČ 24729035, Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2, v zastoupení Profiprojekt s.r.o., IČ 27779319, Collo-louky 126, Místek, 738 01 Frýdek-Místek (dále jen „žadatel“). MM Olomouce oznámil dne 16. 1. 2019 zahájení územního řízení podle ust. § 87 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební zákon") účastníkům řízení a dotčeným orgánům.

MM Olomouce dále uvedl, že protože se účastníkům předmětného řízení Jiřímu Lasíkovi, Zahradní 1251, Lipník nad Bečvou I-Město, 751 31 Lipník nad Bečvou a Zbyňku Veselému, Brněnská 485/50, Nová Ulice, 779 00 Olomouc 9 nepodařilo doručit do vlastních rukou z důvodu jejich neznámého pobytu, doručoval MM Olomouce těmto účastníkům veřejnou vyhláškou.

MM Olomouce dále ve svém rozhodnutí o umístění předmětné stavby uvedl, že mu jsou dobře známy poměry v území a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení záměru, tak upustil podle § ust. 87 odst. 1 stavebního zákona od ústního jednání a stanovil lhůtu pro uplatnění námitek do patnácti dnů ode dne doručení oznámení. Dále MM Olomouce uvedl, že závazná stanoviska dotčených orgánů, požadavky vlastníků a provozovatelů inženýrských sítí zkoordinoval a zahrnul do podmínek předmětného rozhodnutí a také konstatoval, že žádné námítky účastníků řízení nebyly podány. MM Olomouce dále uvedl, že podle § 90 stavebního zákona zkoumal, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů a dále konstatoval, že vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a měl k dispozici všechna potřebná závazná stanoviska dotčených orgánů, na základě kterých mohl vydat předmětné územní rozhodnutí, přičemž neshledal žádný právní důvod či překážky, pro které by předmětnou žádost na vydání územního rozhodnutí zamítl.

MM Olomouce dále uvedl, že při rozhodování vycházel ze zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkon státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“). MM Olomouce také uvedl, že v souladu s ustanovením § 25 odst. 3 písm. e) až g) energetického zákona má provozovatel distribuční soustavy právo v souladu se zvláštním právním předpisem zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení atd. MM Olomouce dále konstatoval, že z ustanovení § 25 odst. 4 energetického zákona vyplývá, že provozovatel distribuční soustavy je povinen zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo její části pro účely uvedené v ust. § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona, a to smluvně s vlastníkem nemovitosti. MM Olomouce dále uvedl, že proto provozovatel distribuční soustavy nemusí k návrhu na umístění shora uvedené stavby dokládat stavebnímu úřadu souhlas vlastníků stavbou dotčených nemovitostí, protože pro výkon těchto oprávnění vážnou ve prospěch provozovatele distribuční soustavy na dotčené nemovitosti příslušná věcná břemena ve veřejném zájmu. MM Olomouce dále uvedl, že umístění stavby vyhovuje obecným požadavkům stanoveným vyhláškou č.501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů a vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů.

MM Olomouce rozhodnutím č. 55/2019 ze dne 15. 7. 2019, č. j. SMOL/186369/2019/OS/US/Sol, spis. zn. S-SMOL/303203/2018/OS umístil stavbu s názvem „*Olomouc, Hamerská, Ložiska VILIM – kNV*“ na pozemcích parc. č. 1904/1, parc. č. 1904/26, parc. č. 1904/63, parc. č. 1904/82, parc. č. 1907/7a parc. č. 1907/8, vše v k. ú. Holice u Olomouce. Tuto stavbu MM Olomouce blíže specifikoval tak, že z nově vyměněné jistící rozpojovací pojistkové skříně R1, umístěné do výklenku fasády budovy na pozemku parc. č. 1904/26 v k. ú. Holice u Olomouce, bude z volného vývodu v ochranné trubce PVC, která bude zasekána do fasády budovy, vyvedeno nové vedení NN 0, 4kV, typu AYKY 3x120+70 mm do země a zemní trasou umístěno v souběhu s budovou pozemku parc. č. 1904/26 v k. ú. Holice u Olomouce v nezpevněném terénu. Vedení bude dále pokračovat v chodníku, tvořeného asfaltovým povrchem podél parkovací plochy MJM Litovel a. s., až k místu výjezdu z účelové komunikace na ul. Hamerská, kde bude umístěna startovací jáma protlaku. Křížení tohoto sjezdu bude provedeno bez výkopovou technologií – řízeným protlakem, až na ostrůvek tvořený zelení. Na části ostrůvku bude proveden překop až k místu provedení dalšího řízeného protlaku pod sjezdem z ul. Hamerská. Vedení dále povede v chodníku tvořeném betonovým/asfaltovým povrchem, kde povede částečně v souběhu s budovou na pozemku parc. č. 1904/24 v k. ú. Holice u Olomouce. Dále povede přes část zeleně a chodníku tvořeného asfaltem a bude ukončeno v nové přípojkové skříně P1, typu SS101 (pilíř), umístěné na hranici pozemků parc. č. 1904/82 a 1904/63 v k. ú. Holice u Olomouce. Fasáda na budově na pozemku parc. č. 1904/26 bude opětovně omítnuta a uvedena do původního stavu. V celé trase podzemního vedení budou, z důvodu zajištění mechanické ochrany, elektrické kabely uloženy do chrániček PE Ø 110 mm, kdy celková délka trasy podzemního vedení NN bude 282 m.

Proti rozhodnutí MM Olomouce č. 55/2019 ze dne 15. 7. 2019, č. j. SMOL/186369/2019/OS/US/Sol, spis. zn. S-SMOL/303203/2018/OS ze dne 31. 7. 2019, podala dne 2. 8. 2019 odvolatelka odvolání. Ve svém odvolání uvedla, že je vlastníkem pozemku parc. č. 1907/7 v k. ú. Holice u Olomouce, jenž je předmětným rozhodnutím MM Olomouce a stavebním záměrem přímo dotčen. Odvolatelka dále odkázala na ust. § 25 odst. 3 písm. e) a ust. § 25 odst. 4 energetického zákona, dále ust. § 184a odst. 1 a 3 stavebního zákona a ust. § 68 a násl. správního řádu. Odvolatel dále ve svém odvolání uvádí, že v daném případě měl být žadatelem doložen souhlas odvolatelky s realizací stavebního záměru na pozemku ve vlastnictví odvolatelky. Výjimka specifikovaná v ust. § 184 odst. 3 stavebního zákona dle názoru odvolatelky nemohla být v daném řízení využita. Odvolatelka také ve svém odvolání uvedla, že z žádné listiny, jež jsou obsahem spisu, není dostatečně patrné, že v předmětné věci jsou dány podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku podle relevantních ustanovení zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyvlastnění“) a tedy i naplněny podmínky pro případné vydání rozhodnutí o zřízení věcného břemene podle zákona o vyvlastnění. Odvolatelka dále připustila, že je možné aplikovat ust. § 184a odst. 3 stavebního zákona, ale v napadeném rozhodnutí takové závěry řešené MM Olomouce nejsou a odvolatelka nemá za prokázané, že předmětný pozemek je vůbec možné vyvlastnit. Odvolatelka také namítá, že MM Olomouce nenahlížel na věc s pomocí aplikace relevantních ustanovení zákona o vyvlastnění. Odvolatelka dále uvedla, že v napadeném rozhodnutí je pouze uvedeno, že k předmětnému záměru nebylo nutno dokládat souhlas vlastníka nemovitosti, protože na předmětné nemovitosti odvolatele vázne věcné břemeno ve veřejném zájmu, což odvolatelka rozporuje. Odvolatelka dále namítá, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno k závěru, že souhlas vlastníka nemovitosti není třeba a dále uvedla, že zákonné věcné břemeno na předmětné nemovitosti nevázne. Odvolatelka také uvedla, že je možné teoreticky zřídit

zvláštní typ zákonného věcného břemene k dotčené nemovitosti, avšak až po součinnosti s příslušným vyvlastňovacím úřadem, respektive až na základě jeho rozhodnutí, za naplnění příslušných podmínek zákona o vyvlastnění, to vše až poté, co nebylo možno věc vyřešit na základě jednání o uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene. Odvolatelka dále uvedla, že MM Olomouce odůvodnil své závěry v napadeném rozhodnutí chybně, nedostatečně a někdy také způsobem, který vůbec neumožňuje namítat relevantní skutečnosti a proto je napadené rozhodnutí vadné, nepřezkoumatelné a nezákonné.

Odvolací orgán se tedy předně zabýval otázkou, zda odvolání bylo podáno ve lhůtě dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu, a zda bylo podáno osobou k tomu oprávněnou ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Napadené rozhodnutí bylo odvolatelce oznámeno dne 18. 7. 2019 a odvolání podala v zákonné lhůtě dne 2. 8. 2019. Odvolatelka je účastníkem předmětného řízení a má právo podat odvolání ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán z moci úřední přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Odvolací orgán pak, dojde-li k závěru, že je přezkoumávané rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, dle § 90 odst. 1 správního řádu toto rozhodnutí buď zruší a řízení zastaví, nebo rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání, přičemž vysloví závazný právní názor pro toto nové projednání, anebo napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Neshledá-li odvolací orgán, že je rozhodnutí nezákonné či nesprávné, a pokud nenastane důvod k zastavení řízení dle odst. 3 cit. ust., odvolací orgán podle odst. 5 cit. ust. odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Po přezkoumání předloženého spisu musí odvolací orgán uvést, že v postupu MM Olomouce v průběhu řízení ani v samotném rozhodnutí neshledal žádná pochybení či nedostatky, které by měly vliv na zákonnost tohoto odvoláním napadeného rozhodnutí. MM Olomouce postupoval v souladu s platnými právními předpisy na daném úseku, tedy se správním řádem, stavebním zákonem a jeho prováděcími předpisy a energetickým zákonem. Odvolací orgán dále uvádí, že v předmětném rozhodnutí MM Olomouce řádně odůvodnil splnění zákonných předpokladů pro možnost umístění posuzované stavby, blíže v ust. § 79 a 92 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů. MM Olomouce shromáždil všechny podklady potřebné k řádnému posouzení dané věci. Účastníkům řízení bylo umožněno seznámit se se všemi podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim. V případě samotného procesního postupu odvolací orgán rovněž neshledal žádná pochybení, když MM Olomouce veškeré dokumenty řádně doručoval všem dotčeným účastníkům řízení, o svých úkonech tyto účastníky vždy řádně informoval, umožnil jim řádné seznámení s podklady rozhodnutí a v průběhu celého řízení účastníky řádně poučoval o jejich právech a povinnostech vztažených ke konkrétní fázi řízení. Po podání odvolání pak stavební úřad řádně seznámil ostatní účastníky řízení s podaným odvoláním dle ust. § 86 odst. 2 správního řádu.

Odvolací orgán konstatuje, že MM Olomouce dostatečně zjistil skutečný stav věci, postupoval v souladu se zásadou materiální pravdy (§ 3 správního řádu) a v souladu se zásadou zákonnosti dle ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. V odůvodnění

rozhodnutí pak stavební úřad uvedl podklady a právní ustanovení, z nichž vycházel při rozhodování, a také řádně, podrobně a srozumitelně zpracoval úvahy, kterými se řídil při hodnocení důkazů a posuzování souladu umísťovaného stavebního záměru se zákonnými předpoklady pro vydání územního rozhodnutí. Odvolací orgán se tedy ztotožnil s právními názory a závěry MM Olomouce a proto dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a napadené rozhodnutí MM Olomouce potvrdil.

Odvolací orgán uvádí, že vlastnické právo k pozemku nebo stavbě zakládá právo s touto nemovitou věcí disponovat, je tak základním předpokladem pro vydání příslušného povolení podle stavebního zákona, tedy veřejnoprávního oprávnění, na jehož podkladě může být následně stavba umístěna a realizována. Stavební zákon nicméně umožňuje žadateli, aby realizoval stavební záměr též na pozemku nebo stavbě, jejichž vlastníkem není, avšak výhradně za podmínky, že doloží doklad o právu uskutečnit na nich svůj stavební záměr nebo požadované opatření. Tímto dokladem, prokazujícím právo žadatele uskutečnit stavební záměr na cizím pozemku nebo stavbě, je dle nově přijaté úpravy stavebního zákona souhlas jejich vlastníka. Ve vazbě na charakter navrhovaného stavebního záměru nebo opatření existují zákonem předpokládané situace, kdy žadatel nebude povinen souhlas vlastníka pozemku nebo stavby ke své žádosti připojovat. Tato zákonná výjimka dopadá na případy, kdy požadovaný stavební záměr nebo opatření odpovídá účelu vyvlastnění stanovenému zákonem. Ve smyslu úpravy dané § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění platí, že vyvlastnění je přípustné jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem a jen jestliže veřejný zájem na dosažení tohoto účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného. Konkrétní účely vyvlastnění jsou upraveny v řadě zákonů, které jsou ve vztahu k zákonu o vyvlastnění zvláštními právními předpisy. V oblasti elektroenergetiky lze účely vyvlastnění nalézt v § 24 odst. 3 písm. e) a § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona.

Odvolací orgán dále uvádí, že v procesu vedeného správního řízení podle stavebního zákona je správní orgán povinen přezkoumat, zda existuje zákonná možnost získat potřebné právo pro uskutečnění konkrétního záměru prostřednictvím vyvlastnění. Při naplnění základní podmínky, že pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření je stanoven účel vyvlastnění zákonem, nebude žadatel souhlas vlastníka pozemku nebo stavby dotčených navrhovaným záměrem dokládat. Při posuzování přípustnosti záměru v režimu stavebního zákona však správní orgán nebude zkoumat, zda jsou naplněny další podmínky pro vyvlastnění dle zákona o vyvlastnění. Tyto otázky mohou být až předmětem vyvlastňovacího řízení, k němuž je příslušný vyvlastňovací úřad.

Ke stejnému závěru došel i Nejvyšší správní soud v rozsudku 6 As 231/2016-40 ze dne 22. 3. 2017. Odvolací orgán v souladu s výše uvedeným rozsudkem uvádí, že stavební zákon i ostatní právní předpisy předpokládají, že v případě staveb, pro které lze vyvlastnit, se nejprve rozhoduje o jejich umístění v územním řízení. Teprve poté (pokud k žádosti o územní rozhodnutí nebyl předložen souhlas vlastníka pozemku) je možné vést řízení vyvlastňovací, jehož předmětem je úplné posouzení podmínek pro vyvlastnění dle § 3 – 5 zákona o vyvlastnění. Tyto závěry jsou podpořeny i výslovným zněním dotčených právních předpisů. Podle ust. § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona s odkazem na ust. § 184a stavebního zákona ve vztahu k žádosti o územní rozhodnutí platí, že jestliže žadatel nemá vlastnické právo, smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejich vlastníka, to neplatí a souhlas se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. Pokud by mělo být o vyvlastnění rozhodnuto již před vydáním územního rozhodnutí, nedávalo by žádný smysl v územním řízení posuzovat, zda lze pozemek

nebo stavbu vyvlastnit. Zákon by jednoduše uložil žadateli povinnost předložit v územním řízení předchozí rozhodnutí o vyvlastnění. Takto je ostatně koncipován § 18 odst. 3 písm. b) zákona o vyvlastnění, podle něhož je k žádosti o vyvlastnění třeba připojit územní rozhodnutí, vyžaduje-li jeho vydání pro daný účel vyvlastnění zvláštní právní předpis nebo společné povolení podle zvláštního právního předpisu a není-li stavební úřad, který je vydal, současně vyvlastňovacím úřadem. V okamžiku podání žádosti o vyvlastnění tudíž musí žadatel disponovat pravomocným územním rozhodnutím. Pravomocné územní rozhodnutí tak představuje předpoklad pro následné zahájení vyvlastňovacího řízení, což potvrdil ve své judikatuře i Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 26. 7. 2016, č. j. 2 As 21/2016 – 83, nebo ze dne 2. 3. 2017, č. j. 10 As 294/2016 – 29). Odvolací orgán dále uvádí, že teprve poté, až je postaveno najisto, že stavbu lze v předpokládané podobě na konkrétních pozemcích z hlediska zájmů chráněných stavebními předpisy umístit, je na místě přistoupit k vyvlastnění. Pravomocné rozhodnutí o umístění stavby tak stanoví, které pozemky a v jakém rozsahu, nedojde-li k dohodě s vlastníkem, mohou být předmětem následného řízení o vyvlastnění.

Dle § 184a odst. 3 stavebního zákona se souhlas vlastníka pozemku nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. Stavební úřad v řízení o umístění stavby musí zkoumat, zda je dán vyvlastňovací titul, na jehož základě lze pozemek pro konkrétní stavbu vyvlastnit. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 7. 2016, č. j. 2 As 21/2016 – 83, o vyvlastnění není rozhodováno v územním řízení, ale je o něm zahajováno samostatné vyvlastňovací řízení. Pro účely územního řízení a aplikace § 184a odst. 3 stavebního zákona je tak pouze třeba posoudit otázku, zda lze pozemek, k němuž žadatel nemá majetkoprávní titul ani souhlas vlastníka, vyvlastnit. O takové předběžné otázce si přitom stavební úřad v územním řízení může učinit úsudek sám, čímž ovšem není nikterak předjímán výsledek případného vyvlastňovacího řízení. Ustanovení § 184a odst. 3 stavebního zákona však tento postup zcela zjednodušilo, kdy tato skutečnost může vyplývat přímo ze zákona, v daném případě z energetického zákona, protože jde v konkrétním případě o stavbu distribuční soustavy dle tohoto zákona. Zda je skutečně dán veřejný zájem na dosažení takového účelu a zda jsou naplněny ostatní v zákoně o vyvlastnění uvedené podmínky, ovšem není třeba v územním řízení zkoumat, neboť to není jeho předmětem. Stavební úřad již nezkoumá, zda jsou fakticky splněny všechny podmínky podle zákona o vyvlastnění, neboť tím by vybočil z předmětu územního řízení. Na tuto úpravu navazuje § 3 zákona o vyvlastnění, podle něhož je vyvlastnění přípustné jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem. Zvláštní zákon představuje mimo jiné též energetický zákon.

Odvolací orgán dále uvádí, že podle § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona provozovatel distribuční soustavy má právo v souladu se zvláštním právním předpisem zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení. Uvedené ustanovení zakotvuje právo provozovatele distribuční soustavy zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy za podmínek stanovených zvláštním zákonem. Tímto zvláštním zákonem je stavební zákon, provozovatel distribuční soustavy musí pro realizaci citovaného oprávnění nejprve splnit podmínky stavebního zákona, tedy zejména dosáhnout vydání územního rozhodnutí či stavebního povolení (je-li jich dle stavebního zákona třeba). Jedná se však toliko o veřejnoprávní podmínky, které musí provozovatel distribuční soustavy pro realizaci požadovaného záměru splnit.

Z výše uvedeného vyplývá, že stavební úřad v územním řízení zkoumá základní podmínky pro možnost vyvlastnění, tedy zda je pro konkrétní navrhovanou stavbu dán

stavebním zákonem nebo jiným zvláštním zákonem vyvlastňovací titul v tom smyslu, že pro daný účel zákon připouští možnost pozemek i vyvlastnit, resp. možnost zřízení věcného břemene rozhodnutím vydaným v řízení o vyvlastnění pro případ, že nelze téhož dosáhnout smlouvou s vlastníkem pozemku. V projednávané věci je tedy rozhodující, zda se v posuzovaném případě jedná o stavbu distribuční soustavy ve smyslu energetického zákona, což se v daném případě jedná. Zkoumat konkrétní podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku dle § 3 – 5 zákona o vyvlastnění nepřísluší stavebnímu úřadu v územním řízení, ale vyvlastňovacímu úřadu v následném řízení vedeném dle zákona o vyvlastnění. Otázka prokázání veřejného zájmu na realizaci konkrétní stavby a poměřování tohoto zájmu se soukromým zájmem dotčeného vlastníka není předmětem posuzování v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí. Tato otázka naopak bude stěžejní v řízení o vyvlastnění, stejně jako otázka posouzení naplnění rozsahu, který je nezbytný k dosažení účelu vyvlastnění nebo hodnocení předchozího jednání o uzavření smlouvy o získání práv k pozemku.

K námitkám odvolatele obsaženým v odvolání uvádí odvolací orgán následující.

Ve svém odvolání odvolatelka uvedla, že v daném případě měl být žadatelem doložen souhlas odvolatele s realizací stavebního záměru na pozemku ve vlastnictví odvolatelky. Výjimka specifikovaná v ust. § 184 odst. 3 stavebního zákona dle názoru odvolatelky nemohla být v daném řízení využita. Odvolatelka také ve svém odvolání uvedla, že z žádné listiny, jež jsou obsahem spisu, není dostatečně patrné, že v předmětné věci jsou dány podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku podle relevantních ustanovení zákona o vyvlastnění a tedy i naplněny podmínky pro případné vydání rozhodnutí o zřízení věcného břemene podle zákona o vyvlastnění. Odvolatelka dále připustila, že je možné aplikovat ust. § 184a odst. 3 stavebního zákona, ale v napadeném rozhodnutí takové závěry řešené MM Olomouce nejsou a odvolatelka nemá za prokázané, že předmětný pozemek je vůbec možné vyvlastnit. Odvolatelka také namítá, že MM Olomouce nenahlížel na věc s pomocí aplikace relevantních ustanovení zákona o vyvlastnění. Odvolatelka dále uvedla, že v napadeném rozhodnutí je pouze uvedeno, že k předmětnému záměru nebylo nutno dokládat souhlas vlastníka nemovitosti, protože na předmětné nemovitosti odvolatele vázne věcné břemeno ve veřejném zájmu, což odvolatelka rozporuje. Odvolatelka dále namítá, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno k závěru, že souhlas vlastníka nemovitosti není třeba a dále uvedla, že zákonné věcné břemeno na předmětné nemovitosti neváže. Odvolatelka také uvedla, že je možné teoreticky zřídit zvláštní typ zákonného věcného břemene k dotčené nemovitosti, avšak až po součinnosti s příslušným vyvlastňovacím úřadem, respektive až na základě jeho rozhodnutí, za naplněné příslušných podmínek zákona o vyvlastnění, to vše až poté, co nebylo možno věc vyřešit na základě jednání o uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene. Odvolatelka dále uvedla, že MM Olomouce odůvodnil své závěry v napadeném rozhodnutí chybně, nedostatečně a někdy také způsobem, který vůbec neumožňuje namítat relevantní skutečnosti a proto je napadené rozhodnutí vadné, nepřezkoumatelné a nezákonné.

K těmto námitkám odvolací orgán uvádí, stejně jak konstatoval výše, že podle ust. § 184a odst. 3 stavebního zákona se souhlas vlastníka pozemku nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. V souladu s ust. § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona má provozovatel distribuční soustavy právo v souladu se zvláštním právním předpisem, v daném případě stavební zákon, zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení. Provozovatel distribuční soustavy je pak dle § 25 odst. 4,

energetického zákona povinen zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo její části pro účely uvedené v odstavci 3 písm. e), a to smluvně s vlastníkem nemovitosti; v případě, že vlastník není znám nebo určen nebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo nedošlo k dohodě s ním a jsou-li dány podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě podle zvláštního právního předpisu, zákona o vyvlastnění, vydá příslušný vyvlastňovací úřad na návrh provozovatele distribuční soustavy rozhodnutí o zřízení věcného břemene umožňujícího využití této nemovitosti nebo její části. Umístění stavby žadatele s názvem „*Olomouc, Hamerská, Ložiska VILIM – kNV*“ na pozemcích parc. č. 1904/1, parc. č. 1904/26, parc. č. 1904/63, parc. č. 1904/82, parc. č. 1907/7a parc. č. 1907/8, vše v k. ú. Holice u Olomouce je v tomto konkrétním případě možné i bez doložení souhlasu vlastníka stavbou dotčeného pozemku, neboť dle výše zmíněného ust. § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona a ust. § 184 odst. 3 stavebního zákona se jedná o stavbu, kde je účel vyvlastnění stanoven přímo ze zákona. Odvolací orgán dále uvádí, že vyjádření MM Olomouce, kdy v napadeném rozhodnutí uvedl, že provozovatel distribuční soustavy nemusí k návrhu na umístění shora uvedené stavby dokládat stavebnímu úřadu souhlas vlastníků stavbou dotčených nemovitostí, protože pro výkon těchto oprávnění vážnou ve prospěch provozovatele distribuční soustavy na dotčené nemovitosti příslušná věcná břemena ve veřejném zájmu, je zcela nepřesné, ale toto odůvodnění nemá vliv na celkové posouzení předmětné věci, protože MM Olomouce dospěl ke správnému závěru, že žadatel neměl povinnosti dokládat podle ust. § 184a odst. 3 stavebního zákona souhlas vlastníka nemovitosti, která je dotčena předmětným stavebním závěrem, protože je pro požadovaný stavební záměr stanoven účel vyvlastnění zákonem.

Odvolací orgán dále uvádí, že ve výše uvedeném územním řízení se MM Olomouci prokazatelně nedařilo doručovat účastníkům řízení Zbyňku Veselému, Brněnská 485/50, 779 00 Olomouc a Jiřímu Lasíkovi, Zahradní 1251, 751 31 Lipník nad Bečvou a proto MM Olomouce z tohoto důvodu doručoval podle § 25 odst. 1 správního řádu těmto osobám veřejnou vyhláškou. Proto odvolací orgán, jelikož se mu nepodařilo dohledat jejich aktuální adresu pro doručování, zvolil také postup dle ust. § 25 odst. 1 správního řádu, tedy doručení veřejnou vyhláškou pro účastníky řízení a to pro Zbyňka Veselého, Brněnská 485/50, 779 00 Olomouc a Jiřího Lasíka, Zahradní 1251, 751 31 Lipník nad Bečvou. Doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se rozhodnutí považuje za doručené. Pro informaci, avšak již bez právních účinků vztahujících se na doručení, se rozhodnutí vyvěsí též na úřední desce MM Olomouce.

Vzhledem ke zjištěným skutečnostem Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán dospěl k závěru, že podané odvolání je nedůvodné a protože ani sám nezjistil žádné nedostatky či pochybení odůvodňující zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí MM Olomouce ze dne 15. 7. 2019, č. j. SMOL/186369/2019/OS/US/Sol, spis. zn. S-SMOL/303203/2018/OS dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu v plném rozsahu potvrdil, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení účastníků

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se nelze proti tomuto rozhodnutí dále odvolat.

Obdrží do vlastních rukou:

- 1) Profiprojekt s.r.o., Collo-louky 126, Místek, 738 01 Frýdek-Místek (zastupující ČEZ Distribuce, a. s., IČ. 24729035, Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2)
- 2) Statutární město Olomouc, Útvar hlavního architekta, Hynaisova 10, 779 11 Olomouc,
- 3) Zuzana Budinská, Jungmannova 1036/18, Hodolany, 779 00 Olomouc 9,
- 4) Valentina Doleželová, Hamerská 633/17, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 5) Stefan Hretu, Na Šibeníku 471/4, Nová Ulice, 779 00 Olomouc 9,
- 6) Vasilii Hretu, Hamerská 631/13, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 7) Zuzana Janišová, Hamerská 633/17, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 8) Filip Ježorský, Husova 960/5, Olomouc, 779 00 Olomouc 9,
- 9) Stanislav Kameníček, Na Horecku 557/11, 751 31 Lipník nad Bečvou,
- 10) Dana Kameníčková, Na Horecku 557/11, 751 31 Lipník nad Bečvou,
- 11) Markéta Koblihová, Hamerská 633/17, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 12) Jana Komárková, Svobodov 2086/12a, 789 01 Zábřeh,
- 13) Lukáš Křemen, Stará 63/5, 747 14 Ludgeřovice,
- 14) Jiřina Kubjátová, Hamerská 633/17, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 15) Dana Lasíková, Zahradní 1251, Lipník nad Bečvou I-Město, 751 31 Lipník nad Bečvou,
- 16) Viktor Malý, Janáčkova 456/4, Nová Ulice, 779 00 Olomouc,
- 17) René Masaryk, Hamerská 633/17, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 18) Aneta Mendlová, Sportovní 381/41, 691 46 Ladná,
- 19) Roman Musil, Rataje 14, 783 46 Těšetice,
- 20) Olena Petrici, Na krejnici 530/22, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 21) Vadim Petrici, Na krejnici 530/22, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 22) Jaroslav Špičák, Hamerská 633/17, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 23) František Švarc, Výkleky 65, 751 25 Veselíčko u Lipníka nad Bečvou,
- 24) Lenka Švarcová, Výkleky 65, 751 25 Veselíčko u Lipníka nad Bečvou,
- 25) Roman Trávníček, Vaňourkova 578, 783 44 Náměšť na Hané,
- 26) Mgr. Lenka Trávníčková, Vaňourkova 578, 783 44 Náměšť na Hané,
- 27) Daniel Vavrečka, Oskava 6, 788 01 Oskava,
- 28) Simona Vavrečková, Oskava 6, 788 01 Oskava,
- 29) Petr Zemčák, Hamerská 633/17, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 30) Ložiska VILIM spol. s r.o., Hamerská 728/21, Holice, 779 00 Olomouc 9,
- 31) Mgr. Veronika Zavadilová, advokátka, Kramářova 3379, Přerov I – Město, 750 02 Přerov, (zastupující OLMA, a.s., Pavelkova 597/18, Holice, 779 00 Olomouc 9),
- 32) MJM Litovel a.s., Cholinská 1048/19, 784 01 Litovel,
- 33) Statutární město Olomouc, (Odbor majetkoprávní, Odbor dopravy a územního rozvoje, Odbor životního prostředí), Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9,
- 34) Česká telekomunikační infrastruktura a.s., Olšanská 2681/6, Praha 3 - Žižkov, 130 00 Praha,
- 35) ČEZ Distribuce a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín,

Účastníci řízení, kteří se ve vydaném usnesení vyrozumí veřejnou vyhláškou:

Doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se rozhodnutí považuje za doručené. Pro informaci, avšak již bez právních účinků vztahujících se na doručení, se rozhodnutí vyvěsí též na úřední desce MM Olomouce.

Rozhodnutí se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup (viz elektronické úřední desky na internetových stránkách Olomouckého kraje a MM Olomouce).

- 36) Jiří Lasík, Zahradní 1251, Lipník nad Bečvou I-Město, 751 31 Lipník nad Bečvou – doručováno veřejnou vyhláškou,
- 37) Zbyněk Veselý, Brněnská 485/50, Nová Ulice, 779 00 Olomouc 9 – doručováno veřejnou vyhláškou,

Otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu

Dále obdrží:

- 38) Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, oddělení územně správní, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc,
- 39) Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9,
- 40) Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, oddělení ochrany ovzduší, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9,
- 41) Magistrát města Olomouce, odbor životního prostředí, oddělení péče o krajinu a zemědělství, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9,
- 42) Magistrát města Olomouce, Odbor dopravy a územního rozvoje, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9,
- 43) Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, oddělení vodního hospodářství, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9,
- 44) Magistrát města Olomouce, Odbor stavební - Oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9.